

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

باز تایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فر اشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش سی و یکم

۱۳ می ۲۰۱۴

باز هم تقویت وحدت حزب

کنفرانس مسائل سازمانی حزب را در ارتباط نزدیک با مشی سیاسی وی و مسأله اصلی که در برابر وی قرار داشت، یعنی قیام همگانی، بررسی کرد.

تقویت وحدت حزب به مثابه بزرگترین پیروزی در زندگی درونی وی شناخته شد. وحدت مذکور در تأمین وحدت پیکارجویانه خلق و تأمین رهبری حزب در مبارزه رهائیبخش ملی، ضرورت مطلق به شمار می آمد. کنفرانس تصمیمات کنفرانس فوق العاده ماه جون ۱۹۴۲ و تدابیر کمیته مرکزی موقت را در امحای جریان فراکسیونیستی و سازمان بر افکن، و همچنین بر خورد مارکسیستی – لنینیستی وی را با گروه «ژژاری» صحیح دانست.

آناستاس لولا و صدیق پرمت نه تنها از فعالیت خصمانه به ضد حزب کمونیست البانی و جنبش رهائیبخش ملی دست بردارند بلکه آن را شدیدتر کردند. دیگر می بایست روشی که نسبت به آنان اتخاذ می شود همان باشد که نسبت به همه خاننان و دشمنان حزب و خلق کمونیسم. کنفرانس به همه کمونیست ها سفارش می کرد که پیوسته چشم باز داشته باشند، با هر فکر بیگانه و ضد مارکسیستی، با هر ترسکیست و منحرف، با هر گریز پای از مبارزه، در صفوف حزب و جنبش رهائیبخش ملی به وجهی بی امان به مبارزه بر خیزند و فراموش نکنند که دشمن همچنان می کوشد تا عوامل خویش را در حزب رخنه دهد.

کنفرانس، انضباط آهنین را در درون حزب به منزله نخستین شرط حفظ و تقویت بعدی وحدت آن دانست. در عین حال و علی رغم شرایط زانیده جنگ، کنفرانس از مسأله رشد دموکراسی درونی حزب غافل نشد و وظیفه معین کرد که با هر روش خود رایی در حزب مبارزه شود و انتقاد از خود گسترش یابد. کمونیست ها، حوزه ها و ارگان های پائینی حزب نباید در همه چیز منتظر بالا باشند. تقویت دموکراسی و رشد ابتکار بر کاردانی کمونیست ها و سازمان

های حزب خواهد افزود، نقش رهبری آنها را تحکیم خواهد کرد، حس مسئولیت را در نزد کادر ها بیش از پیش پرورش خواهد داد و موجب پیوند های نزدیک تری با توده ها خواهد شد.

حزب به ویژه وظیفه داشت که سازمان های خود را در روستا ها به مقیاس وسیع برپا کنند، «زیرا که بدون اینها حزب و مبارزه رهائیش ملی نمی تواند قرین موفقیت گردد.»^۱

کنفرانس رهنمود داد که ترکیب کادر ها بهبود یابد و به این منظور کمونیست های جوانی که گذشت های کم نظیر نشان داده و از دل و جان فدائی آرمان خلق و کمونیسم اند بی محابا به مقامات رهبری ارتقاء داده شوند.

کنفرانس اهمیت زیادی برای آمادگی ایدئولوژیک و سیاسی کمونیست ها قائل شد و تأکید کرد که کمونیست های جوان البانی نمی توانند وظائف سنگینی را که در شرایط بغرنج کنونی در برابر آنهاست با سربلندی انجام دهند مگر آن که تعالیم مارکسیسم – لنینیسم را فراگیرند. نظریات برخی از کمونیست ها که می گفتند در روزگار جنگ آنچه مهم است فقط تفنگ است نه کتاب، مورد انتقاد قرار گرفت. کنفرانس تأکید کرد که «کتاب به همان اندازه تفنگ لازم است» و وظیفه داد که باید هر مشکل و هر مانعی را از سر راه آموزش مارکسیسم – لنینیسم برداشت.

نخستین کنفرانس در پایان کار های خود کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی را از ۱۵ عضو و ۵ نامزد انتخاب کرد. از آنجمله بودند: انور خوجه، ناکو اسپیرو، حسنی کاپو، گوگونوشی، محمد شیخو، وازیل شانتو، رمضان چیتاکو، کریستو تملکو، پیتر و پایی، صدیق بخشی. کنفرانس همچنین هیأت سیاسی کمیته مرکزی را انتخاب کرد و انور خوجه را به عنوان دبیر کل حزب کمونیست البانی برگزید. کلیه تصمیمات کنفرانس به اتفاق آراء اتخاذ شد.

نخستین کنفرانس سراسری در پایان کار های خود اظهار اطمینان کرد که حزب کمونیست البانی با گام های راسخ در زیر درفش مارکسیسم – لنینیسم به پیش خواهد رفت و از عهده وظائف سنگینی که دارد به شایستگی بر خواهد آمد و پیروزی کامل خلق البانی را تأمین خواهد کرد. نمایندگان کنفرانس به کمیته اجرایی کمینترن چنین نوشتند:

«ما به هیچ نیروئی اجازه نخواهیم داد حزب ما را از آرمان های والای مارکس، انگلس، لنین و ستالین، از آرمان های انترناسیونال کمونیستی منحرف گرداند.»^۲

تصمیمات نخستین کنفرانس نقش تاریخی بزرگی در تقویت کلی حزب کمونیست البانی به مثابه حزب انقلابی مارکسیستی – لنینیستی ایفاء کرد. کنفرانس بر اساس تجارب حاصله به تدوین عمیق تر و وسیع تر مشی عمومی حزب پرداخت.

ادامه دارد...

^۱ - همانجا، صفحه ۱۱۷

^۲ - صورت مجلس نخستین کنفرانس سراسری حزب کمونیست البانی. بایگانی مرکزی حزب.